

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/43785 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Maastricht, van 2 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 september 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juli 2007, verzonden op 3 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

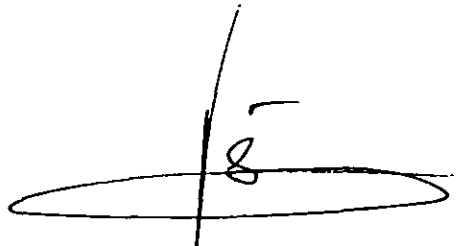
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 november 2007

284-540.

Verzonden: 23 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr. AWB 06 / 43785 BEPTDN

UITSPRAAK van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 4 september 2006.

Kenmerk: 9805.11.2013.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 13 juni 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit heeft verweerder de (herhaalde) aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit is namens eiser op 7 september 2006, aangevuld bij schrijven van 3 oktober 2006, 3 november 2006, 24 november 2006 en 24 mei 2007, beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 13 juni 2007, alwaar voor eiser is verschenen zijn gemachtigde mr. P.J. van den Hoogen, advocaat te Eindhoven. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. P. van Zijl, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Eiser is op [] geboren en heeft de Irakese nationaliteit. Op 11 mei 1998 heeft eiser een (eerste) aanvraag om toelating als vluchteling en om verlening van een vergunning tot verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard ingediend. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, van 20 mei 2003 is het beroep gericht tegen de afwijzing van de aanvragen ongegrond verklaard waarmee de afwijzing van de aanvragen in rechte onaanastbaar is geworden.

Op 9 februari 2006 heeft eiser onderhavige tweede (asiel)aanvraag ingediend. Verweerder heeft deze aanvraag afgewezen.

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

Primair heeft verweerder zich op het standpunt gesteld de aanvraag met toepassing van artikel 4:6 van de Awb af te wijzen.

Subsidiair heeft verweerder overwogen dat eiser ter staving van zijn aanvraag een valse identiteitskaart heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden, hetgeen de oprechtheid van zijn relaas op voorhand heeft aangetast en afbreuk heeft gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Ook overigens wordt eisers relaas niet geloofwaardig bevonden, weshalve verweerder van mening is dat eiser niet in aanmerking komt voor een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

Eiser stelt zich op het standpunt dat hij wel in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en heeft daartoe in beroep het navolgende aangevoerd.

Eiser betwist dat hij valse documentatie heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit en nationaliteit. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn identiteit, nationaliteit en geloofwaardigheid een aantal (vertaalde) documenten overgelegd.

Overigens verzoekt eiser (nogmaals) kennis te mogen nemen van de onderliggende rapportage van de Marechaussee om de conclusie dat hij een vervalste identiteitskaart heeft overgelegd te kunnen weerspreken.

De rechtbank overweegt dat ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb de aanvrager van een beschikking gehouden is nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan.

Ingevolge het tweede lid kan een bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

Artikel 4:6 van de Awb geeft voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over een zelfde zaak (ne bis in idem). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch laat het vrij om inhoudelijk op zo'n aanvraag te beslissen.

Zoals de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) onder meer in zijn uitspraken van 4 april 2003, gepubliceerd in JV 2003, 139 en 10 september 2003, gepubliceerd in JV 2003, 482, heeft overwogen, geldt voormeld algemeen beginsel ook voor de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan een zelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Voor de bestuursrechtspraak in vreemdelingenzaken vindt het beginsel nadere invulling in het bepaalde in artikel 8:1 van de Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw 2000. Deze wettelijke bepalingen bieden niet de mogelijkheid dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit.

Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader derhalve ook, indien het bestuursorgaan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb niet heeft toegepast. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking aan partijen, maar zijn van openbare orde.

De rechtbank ziet zich in casu derhalve genooddacht direct te treden in de vraag of aan de onderhavige (herhaalde) asielaanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op artikel 4:2 van de Awb, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijstukken van reeds eerder aangevoerde

feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op genoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dit rust.

Tijdens de gehoren inzake nieuwe feiten en omstandigheden, welke op 9 februari 2006 en 22 mei 2006 hebben plaatsgevonden, heeft eiser aangegeven dat hij bedreigd is door een terroristisch groepering en zijn dat zijn broer door deze groepering is gedood.

Tevens heeft hij de navolgende stukken overgelegd:

- een identiteitskaart;
- een nationaliteitsverklaring;
- een uitspraak van een bijzondere rechtbank in Irak afgegeven op 19 juni 1999: een veroordeling bij verstek tot de doodstraf van 15 juni 1999;
- een woonverklaring van 8 november 2005 van de Volksraad, waarin bevestigd wordt dat eiser een bewoner van de wijk _____ is;
- een overlijdensakte van eisers broer, _____ afgegeven op 16 september 2005;
- een ongedateerde brief van het leger van verzetstrijders; en
- een verklaring van 18 september 2006 afkomstig van de Lokale Raad van de wijk _____

De rechtbank is van oordeel dat voornoemde uitspraak van de bijzondere rechtbank van 19 juni 1999, de woonverklaring, de overlijdensakte, de brief van de verzetstrijders en de verklaring, niet als novum kunnen worden aangemerkt, nu geen van deze overgelegde documenten in origineel zijn overgelegd en derhalve niet de authenticiteit ervan kan worden vastgesteld.

Daarnaast is de dreigbrief van het leger van verzetstrijders niet gedagtekend, is de overlijdensakte onvolledig en niet objectief verifieerbaar en is de verklaring van de Lokale Raad evenmin afkomstig uit een objectieve bron.

Voorts kunnen de verklaringen van eiser dat hij bedreigd wordt door een terroristische groepering en dat zijn broer door deze groepering is gedood, naar het oordeel van de rechtbank evenmin worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Immers, bij gebreke van nadere onderbouwing van de zijde van eiser, is op voorhand uitgesloten dat deze verklaringen aan het eerdere besluit kunnen afdoen. Daarnaast kunnen de door eiser overgelegde documenten geenszins dienen ter onderbouwing van deze verklaringen.

De rechtbank is aldus van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser aan de aanvraag geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd.

Dit laat onverlet dat de rechtbank moet beoordelen of er bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden zijn, die er toe nopen in het nationale recht neergelegde procedureregels, zoals in dit geval artikel 4:6 van de Awb, niet tegen te werpen. De vraag is van openbare orde en vergt een zelfstandige beoordeling door de rechter. Positieve beantwoording van die vraag zou er toe leiden dat de rechter een besluit op een herhaalde aanvraag, waar nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ontbreken, toetst alsof het een eerste afwijzing betreft. De rechtbank verwijst in dit kader naar een uitspraak van de Afdeling van 11 augustus 2004 (JV 2004/379). Van vorenbedoelde feiten of omstandigheden is de rechtbank in het onderhavige geval evenwel niet gebleken.

Het vorenstaande leidt de rechtbank tot de slotsom dat het beroep hierom ongegrond is. Aan hetgeen -overigens- is aangevoerd, komt de rechtbank niet meer toe.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

Reg.nr. 06 / 43785 BEPTDN

pagina 4 van 4

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A.W. Oosterman in tegenwoordigheid van mr. C.J.M. Kramer als griffier
en in het openbaar uitgesproken op **02 JUL 2007**
door mr. Oosterman voornoemd in tegenwoordigheid van voornoemde griffier.

w.g. C. Kramer

w.g. A.W. Oosterman

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier.

Verzonden op:

03 JUL 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 18113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Toevoeging aangevraagd.

HOGER BEROEPSCHRIFT

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State te 's- Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 JUL 2007	
ZAAKNR. 200705382	
AAN: P.W. de Bont	
BEHANDELD: DD:	PAR:

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

, geboren op _____, verblijvende te _____, aan
en met de Iraakse nationaliteit, to deze zake
domicilie kiezende te Eindhoven aan de Paradijslaan 42, ten kantore van de advocaat en procureur
mr. P.J. van den Hoogen, die hierbij verklaart door appelland bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om
namens hem hoger beroep in te stellen, in te dienen en te ondertekenen.

1. Appelland heeft op 9 februari 2006 een tweede (asiel) aanvraag ingediend. Verweerder heeft deze aanvraag afgewezen. Appelland heeft van deze negatieve beslissing tijdig beroep aangetekend bij de rechtbank. Bij uitspraak van 2 juli 2007, verzonden op 3 juli 2007 (AWB 06/ 43785) heeft de rechtbank 's- Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht het namens appelland ingediende beroepschrift ongegrond verklaard. De betreffende uitspraak wordt hierbij overgelegd als productie 1.
2. Appelland kan zich met deze uitspraak niet verenigen en komt hierbij in hoger beroep. De desbetreffende Machtiging Hoger Beroep Vreemdelingenzaken treft u hierbij aan als productie 2.

Grief 1.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat : " voornoemde uitspraak van de bijzondere rechtbank van 19 juni 1999, de woonverklaring, de overlijdensakte, de brief van de verzetstrijders en de verklaring, niet als novum kunnen worden aangemerkt, nu geen van deze overgelegde documenten in origineel zijn overgelegd en derhalve niet de authenticiteit ervan kan worden vastgesteld. "

Appelland kan zich hiermee niet verenigen. Appelland heeft deze stukken in origineel in zijn bezit. Te allen tijde had verweerder deze voor een authenticiteitsonderzoek kunnen opvragen. Dit in het kader van het zorgvuldige besluitvormingsproces. Ook had verweerder de bestreden beschikking kunnen intrekken en in het kader van de hoorplicht appelland over de stukken en de wijze van verkrijging kunnen horen.

Grief 2.

Ten onrechte overweegt de rechtbank : " daarnaast is de dreigbrief van het leger van verzetstrijders niet gedagtekend, is de overlijdensakte onvolledig en niet objectief verifieerbaar en is de verklaring van de Lokale Raad evenmin afkomstig uit een objectieve bron".

Naar de mening van appelland miskent de rechtbank dat er geen sprake is van een enkel feit wat overgelegd wordt c.q. document maar een geheel samenraapsel van documenten welke in onderlinge samenhang en ter ondersteuning van elkaar gezien moeten worden.

Het specificeren wat er per stuk niet juist is doet niet af aan het feit dat er een geheel nieuwe situatie ontstaan is door een gedocumenteerde onderbouwing van een veelvoud van feiten en omstandigheden welke aanleiding geven mede gezien het beleid op het ogenblik zijdens verweerder richting het gedeelte van het land waar appellant vandaan komt uit zijn land van herkomst hetgeen een bepaalde consequentie met zich meebrengt als deze in onderlinge samenhang en ter ondersteuning van elkaar gezien worden.

Grief 3.

Ten onrechte overweegt de rechtbank : " voorts kunnen de verklaringen van eiser dat hij bedreigd wordt door een terroristische groepering dat zijn broer door deze groepering is gedood, naar het oordeel van de rechtbank evenmin worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4: 6 van AWB. Immers, bij gebreke van nadere onderbouwing van de zijde van eiser, is op voorhand uitgesloten dat deze verklaringen aan het eerdere besluit kunnen afdoen. Daarnaast kunnen de door eiser overgelegde documenten geenszins dienen ter onderbouwing van deze verklaringen. "

Appellant wenst te herhalen wat hij onder grief 1 en grief 2 naar vorengebracht heeft ten aanzien van grief 3.

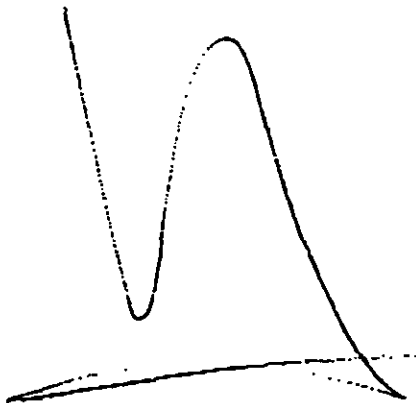
Ten onrechte heeft de rechtbank dan ook het beroep ongegrond verklaard.

REDENEN, waarom appellant zich wendt tot uwe Raad van State met het eerbiedig verzoek de bestreden beschikking te vernietigen, met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

- a) Te vernietigen de uitspraak van de rechtbank 's- Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht van 2 juli 2007, verzonden de dato 3 juli 2007 ,
registratienummer: AWB 06/43785

Eindhoven, 30 juli 2007

Gemachtigde,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'M' or 'W' shape with a horizontal line underneath.